

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Arnoldi Corvini à Belderen J. U. D. Jus Canonicum, Per Aphorismos Strictim Explicatum

Corvinus van Beldern, Arnold

Amstelodami, 1663

Recusationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10591

Ex eo subducitur tempus compromissi, si quod inter partes intercessit, *c. quamdiu. 4. hic. in Clem. Novel. 23. §. 1.* nec nocet ejus lapsus, si mora judicis sit extractum; *Novel. 119. §. hoc quoque.* si ipse justâ causâ impeditus, appellationem prosequi non potuerit. *c. ex ratione. 1. hic.*

Non tantum qui appellationem deseruit, in expensis condemnatur, sed & qui temerè appellavit; *c. reprehensibilis. hic. c. 1. de elect. in 6. Abb. in c. inter cetera. hic.* puta si de ejus temeritate indubitato constet.

Appellans enim, qui in prima instantia obtinuit, etiam si in appellationis causa succumbat; non tamen est in expensis condemnandus. Quod ita procedit, si ex novis probationibus, & actitatis succumbat; secus si ex iisdem, seu actis prioribus. *juxt. Gloss. in c. ignorantia. de reg. jur. in 6. Imol. & Hostiens. in c. finem litibus. De dolo & cont. & tradit Minsing. observ. 89. cont. 2.*

De recusationibus.

TIT. XXXVII.

Appellationibus affinia sunt, *Recusatio, Relatio, Supplicatio, In integrum restitutio.* de quibus proinde ordine tractabimus.

Recusatio appellationi est affinis, quia sicut per hanc receditur ab audientia Judicis, ita per illam. *c. secundo requiris. de appell. c. quod suspecti. 9. qu. 5.*

Est enim *recusatio*, jurisdictionis vel audientiae, causâ suspicionis propositâ, declinatio, *d. c. quod suspecti. c. suspicionis. de offic. deleg.*

Recusari potest tam Judex Ordinarius, *c. si quis contra. de foro comp. c. placuit. 2. qu. 6. c. pervenit. 11. q. 1. c. cum speciali. de appell. quam delegatus: d. c. suspicionis. c. postremo. de appell.* Nisi hic ad petitionem partis sit datus. Is enim qui eum petit, si non ex nova causa

oriatur

Q

oriatur suspicio, *c. insinuantem. de offic. deleg.* recusare eum non potest. *c. inducia. §. offeratur. 3. qu. 3. & c. cum olim. de offic. deleg.*

Proponi debet recusatio ante litis contestationem; *c. inter monasterium. de re judic.* vel post, si tum demum suspicionis causa oriatur, *c. insinuantem. de offic. deleg.* in quacunque litis parte; etiam post conclusionem, si post supervenit: *juxt. Felin. in d. c. insinuantem.* præstito tamen à recusante juramento, eam de novo ad ejus notitiam pervenisse. *c. pastoralis. de exception.*

Fieri debet scripto; quia interlocutoria, à qua, ut supra diximus, in scriptis appellandum, comparatur. *Angel. Fulgos. Salic. in l. fin. C. de judic.*

Illud (Iudici præsentem exhibendum. *l. apertissimi. C. de judic.*) justam suspicionis causam, postea probandam, continere debet.

Iustæ causæ inter alias sunt: Si Iudex litigatori sit inimicus; aut amicus, cognatus, affinis adversarii; aut si in eodem negotio fuerit Advocatus, Procurator; vel ipse cum alio habeat litem similem, ne jus inter alios dicat, quod sibi dici postulat. *d. c. cum speciali. 61. c. cum causam qua. 18. de judic.*

An causa justa sit, cognoscit, si recusatur unus ex Delegatis Papæ, & Clausula, *Quod si ambo interesse non possint, alter in causa procedat*, adjecta, is qui non recusatur; si ea clausula non adjecta, Arbitri; si delegatus Episcopi recusatur, Episcopus: *c. si contra. de offic. deleg. in 6.* si ordinarius Iudex recusatur, Arbitri. *c. cum speciali. 16. c. secundo requiris. 41. de appell.*

Qui partibus terminum, ad suspicionis causam probandam, assignant. Iudex recusatus, eas ad causam finiendam compellit. *c. suspensionis. de off. deleg. in 6.*

Causâ intra annum non probatâ, iudex perinde procedit, ac si recusatus non fuisset. *d. c. secundo requiris. 41.*

Eâ probatâ, debet abstinere, & causam alteri committere, vel ad superiorem transmittere. *d. c. cum speciali. 16.*

c. cum

c. cum te. de offic. deleg. c. pervenit. II. qu. I. c. placuit. 2. qu. 6.

De relationibus.

TIT. XXXVIII.

Relatio Appellationi affinis est, quia cum ea in effectu convenit; nam ut appellatione institutâ nihil est innovandum, ita nec ad superiorem relatione factâ.

Est *Relatio*, Iudicis competentis de jure ob difficultatem vel ejus ambiguitatem, *l. 1. §. 2. C. de dilat. dubitantis ad Papam aut Principem missa consultatio. c. intima sti. 68. de appell. c. si quid in Ecclesia. 2. qu. 7. à Justin. prohib. Nov. 185.*

Locum habet, cum vel in casu controverso nullum jus expressum; vel expressum quidem, sed propter diversas interpretum sententias, dubium aut sibi ipsi contrarium. *c. pastoralis. de fid. instr. c. literas. de rest. spol.*

Fieri debet ante sententiam definitivam in scripto; processu coram iudice habito, dubitationis articulis & juribus quæ ipsum perplexum reddant, insertis. *Specul. in §. qualiter. tit. de relat.*

Cujus exemplum partibus edi debet, ut, si fortè relatio alicui minus plena videatur, suas apponere rationes & refutatorios libellos Pontifici aut Principi offerre possit. *c. cum inter. de elect.*

Relatione pendente, quæ innovantur, vel de causæ meritis inquiruntur, vel fiunt, irrita habentur. *c. licet. de off. deleg. c. bona. de postul. Pralat. c. nomen. 2. qu. 1. c. denique. 6. qu. 3.*

De Supplicationibus.

TIT. XXXIX.

Supplicatio Appellationi est affinis; quia ut hæc ad inferioris Iudicis sententiam corrigendam interponitur; ita illa ad mitigandam sententiæ severitatem illorum, à quibus appellari non licet.

Est ergo *supplicatio* quædam superioris imploratio, adversus